روایت کافی در روزه سوم الشک

اولین روایت این است:

> 25:33

> **محمد بن يعقوب، عن عدة من أصحابنا، عن أحمد بن محمد، عن حمزة بن يعلى، عن زكريا بن آدم، عن الكاهلي قال: سألت أبا عبد الله عليه السلام عن اليوم الذي يشك فيه من شعبان، قال: لان أصوم يوما من شعبان أحب إلي من أن أفطر يوما من شهر رمضان[1]**

در تکتک روایاتی که میخواهم محضر شما بخوانم کلمه پایانی «منتقی» را تکرار میکنم. یعنی حاصل شده از همه اینها بود. ایشان هم گفتند که غفلت اعلام است. آن غفلت چه بود؟ وقتی وجوب صیام به یقین منوط است، در زمانیکه شک داریم قطع داریم که وجوب نیست. نه اینکه شک داریم تا به استصحاب محتاج شویم. ایشان این را فرمودند و عبارت هم روشن بود.

الآن این روایت چه میگوید؟ **«سالت عن اليوم الذي يشك فيه من شعبان»**؛ از محضر حضرت سؤال کردم. حضرت فرمودند: **«لان أصوم يوما من شعبان»**؛ من یک روز از شعبان را روزه بگیرم، **«أحب إلي من أن أفطر يوما من شهر رمضان»**؛ محبوب تر از این است که یک روز از ماه رمضان را افطار کنم. این یعنی چه؟ مگر سؤال از یوم الشک نیست؟ افطر یوما از رمضان یقینی؟! یعنی فردا معلوم میشود که ماه مبارک بود. شما میگویید اگر یقین ندارید قطعاً نیست. لسان را ببینید! لسان چه لسانی است؟! افطر یوما من شهر رمضان. پس شهر رمضان یک ثبوتی دارد که یقین ما کاشف از آن است.

---

[1] وسائل الشيعة - ط الإسلامية ج۷ص۱۲

بازبینی #1
ایجاد شده 9 ژوئن 2026 14:40:49 توسط ... .
به روزرسانی شده 9 ژوئن 2026 14:42:41 توسط ... .